

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stęпка

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 4 kwietnia 2013 r.,

w sprawie P. K.

skazanego z art. 177 § 2 k.k. i art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 marca 2012 r., oraz zmieniającego go wyroku Sądu Okręgowego w K/ z dnia 21 września 2012 r.

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, gdyż stanowi odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 2 k.k.w., zgodnie z którym orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Ta wyjątkowość wskazanej instytucji wynika z samej istoty nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest kasacja. Zatem wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne następstwa. W niniejszej sprawie autor kasacji nie wykazał, że skazany rzeczywiście poniósłby takie poważne, nieodwracalne następstwa. Tymczasem przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o

wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów.

W przypadku skazanego P. K. nie zachodzą podstawy do uruchomienia w/w instytucji także z tego powodu, że aktualnie korzysta on z odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd I instancji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.